

GŁOS NARODU

NR. 570. — ROK XXVI.

KRAKÓW, CZWARTEK DNIA 30. LISTOPADA 1916 R.

WYDANIE PORANNE.

CENA ZA OGŁOSZENIA (INSERATY)

Zwyczajne: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce K. — 20
Za wiersz 1 petitowy układ liczb. lub tab. „ — 40
Nadesłane za wiersz petit. lub jego miejsce „ — 40
Nekrologi i zawiadomienia od wiersza petit. „ 1—
Komunikaty pryw. po kronice od wiersza pet. „ 150
Załączniki: prospekty i cyrkularze, broszurki itp. dla zamieszczeniowych prenum. za 100 egz. „ 2—
dla miejscowych prenum. za 100 egz. „ 1—
Przy kilkunastu zamieszczeniach inserat, nadesłanego itp. udziela Administracja odpowiedniego rabatu

PRENUMERATA „GŁOSU NARODU“ WYNOŚI W KRAKOWIE W ADMINISTRACJI:

MIESIĘCZNIE K. 3-80. KWART. K. 11— PÓŁROCZ. K. 21— ROCZNIE K. 40.—
Za odnośnienie do domu w Krakowie, lub za przesyłkę pocztową do Austro-Węgier, Niemiec i Królestwa Polskiego dolicza się po 60 hal. miesięcznie. — Cena Nru wynosi w Krakowie: Wydanie poranne 12 hal. Wydanie wieczorne 8 hal. Na prowincyi: Wydanie całodziennie 16 hal.

ADRES REDAKCYI I ADMINISTRACJI: KRAKÓW, ULICA ŚW. TOMASZA L. 35.
TEL. REDAKCYI 190. — ADMIN. I DRUKARNI 3344. — TELEGR.: „GŁOS NARODU“ KRAKÓW.

ZAMAWIAĆ DZIENNIK MOŻNA:

Przez urzędy pocztowe, Agencje dzienników, lub też wprost w Administracji „Głosu Narodu“ w Krakowie

WPLĄTY MOŻNA USKUTECZNIAC

1) Przez Poczтовую Kasę Oszczędności Nr. 239.
2) Przez Filię Banku Krajowego w Krakowie na rachunek bieżący Wydawnictwa „Głosu Narodu“
3) Przekazem pocztowym pod adresem Administracji „Głosu Narodu“ w Krakowie, ul. św. Tomasza L. 35

Pożegnanie.

Żałobnemi ulicami Wiednia, pośród lasu czarnych chorągwi, przy żałobnym placu wszystkich dzwonów stolicy, podążają dziś śmiertelne szczątki cesarza Franciszka Józefa na wieki spoczynek do starej Habsburgów krypty w kościele Kapucynów. W śnie nieprzespanym, który tam śnił, jak na naszym królewskim Wawelu, dawni tego państwa władcy, połączy się z dostojnymi przodkami Ten, który najdłużej z nich wszystkich, a tak wielkodusznie, tak miłościwie i roztropnie sprawował swoje rządy. Po raz ostatni dziś, zanim zamkną się wrota do sarkofagów Habsburskich, patrzą zebrani w stolicy przedstawiciele ludów monarchii na trumnę, dokoła której opłotło się w dniach ostatnich tyle pozonej czci, miłości i żalu. Są u tej trumny i nasi polscy wysłańcy, wyraziciele polskich uczuć i polskiej żałoby. Ale oprócz tych fizycznie obecnych wszystkie serca polskie płyną gromadnie w tej chwili za zwłokami starego cesarza. I jeszcze raz, na pożegnanie, rozpamiętują sobie treść tego nienapotykanego w dziejach węzła, jaki władzę tej starej monarchii połączył z narodem, który przecież przez tysiąc lat żył poza jej obrębem, własnem, wielkiem i wspaniałem historycznem życiem. Jakże prosta owa treść! Sprawiedliwość. Najłatwiejsza, zdawałoby się, a przecież tak trudna nieraz do znalezienia droga od stopni tronu ku milionowym rzeszom obywateli. Droga, wobec której nikt wrażliwszy nie może być od nas, potomków tych, co wśród powszechnego niegdyś zaniku praworządności sami jedni utrzymać zdołali kulturę swobody i sami umieli łączyć w sfederowaną całość „wolnych z wolnymi“. Tę drogę znalazł i w ciągu swego wielkiego panowania przeżył Franciszek Józef I. Dziedzic Jagiellońskiej, czeskiej i węgierskiej politycznej spuścizny, niezapomniany monarcha stał się jakby dziedzicem również wzniosłej idei Jagiellonów, która różnorodnym żywiołom jednego państwa zabezpieczała byt, oparty na sprawiedliwym poszanowaniu wszelkiej odrębności zbiorowej. Tą drogą pchnął zgasły cesarz rozwój monarchii, otwierając przed nią perspektywę niewymiernej wielkości, jako kojarzycielec narodów, w wielkie i coraz większe skupienie, jako gotowej podstawie do wytworzenia na wschodzie Europy potężnej pod berłem Habsburgów federacji ludów. Na drodze tej spotkali się ze zmarłym cesarzem. Sprawiedliwą i szczerą dłońią rozsyłał przed nami więziony długo skarb naszych praw narodowych. Uznał, iż trzeba nas powołać znowu do swobodnego współzawodnictwa ludów. A poza obrębem tej dzielnic swym gromkim głosem przywrócił starą suwerenność królewskiej Warszawie. I oto dziś nasze serca, tak zdolne do wiernej wdzięczności, jak żadne na świecie, żalem przepełnione płyną za jego śmiertelnymi szczątkami do Kapucyńskiej krypty i jeszcze raz wołają: Żegnaj dobry i mądry władco, niech tam, za światami, Bóg wymierzy ci pracowite zasługi tą samą sprawiedliwą miarą, która i Twoją była zawsze!

Kultura pod rządami Fr. Józefa.

We wspomnieniach o długoletniem panowaniu ces. Franciszka Józefa, któremi od chwili jego zgonu przepełniona jest cała prasa Austro-Węgier, kładzie się przeważnie nacisk na stronę polityczną zamkniętych rządów, na ten ogrom zmian i przeistoczeń, jakie się dokonały w ciągu owych lat 68. Niemniej jednak i nie mniej ważne są z pewnością przeobrażenia kulturalne, urzeczywistnione w tym długim czasie, który początkiem swym tkwił w epoce — dyktando, a schyłkiem w okresie pełnego nowoczesnego rozwoju komunikacji na lądzie i w powietrzu. Ces. Franciszek Józef, jak wiadomo, zawsze gorliwie współdziałał pokojowemu rozwojowi kultury. Tę stronę jego panowania omawia w zajmującym artykule „Dziennik Cieszyński“, pisząc między innymi:

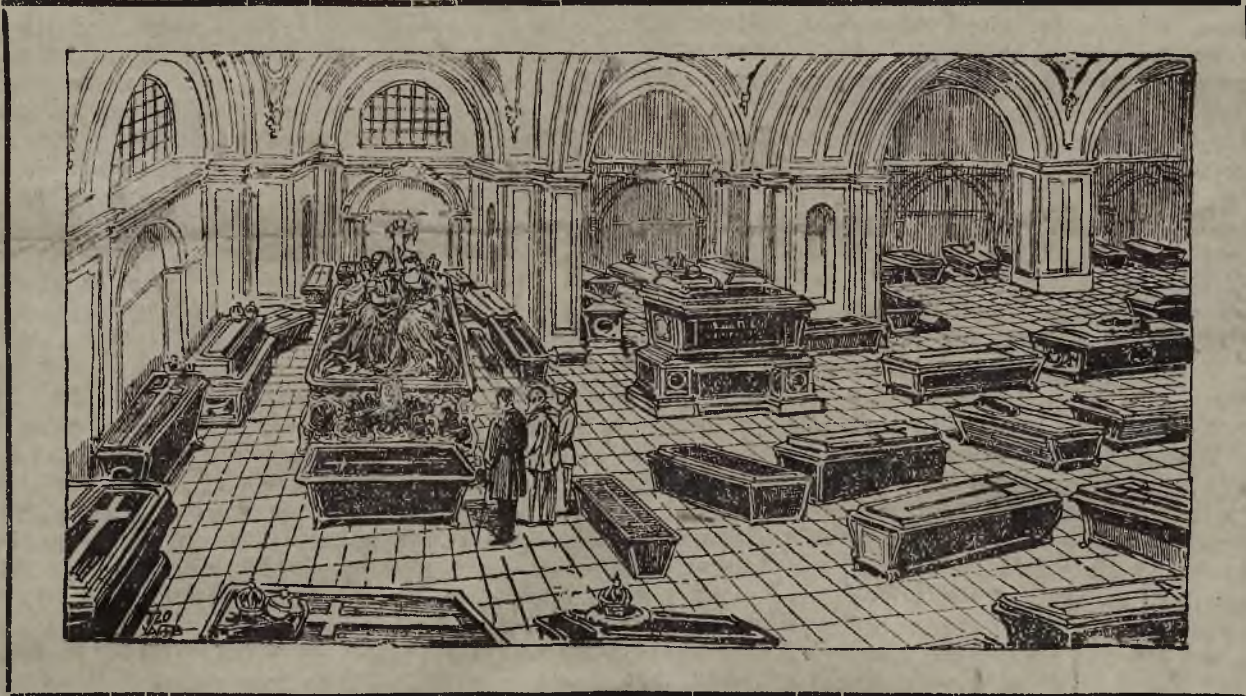
skłiwa opieką cesarza swobodnie i pomyślnie rozwijać się na całym obszarze jego ziem kultura materialna i duchowa. Z biegiem lat pokrywa się cały obszar państwa nadzwyczaj gęstą siecią środków komunikacyjnych, tej potężnej dźwigni dobrobytu. Powstaje mnóstwo dróg bitych i gościńców, wiaduktów, mostów i tuneli, a szczególnie kolei żelaznych. Wyłania się nawet wspaniały pomysł kanalizacji Dunaju. Wisły i Odry, którego realizacyi jednak wyższe potęgi stanęły na przeszkodzie. Ilość i jakość środków komunikacyjnych warunkuje stan wszystkich gałęzi gospodarstwa społecznego. Za rządów zmarłego cesarza stało na wszystkich ziemiach austriackich rolnictwo tak wysoko, jak nigdy przedtem — jakościowo na zachodzie, ilościowo na wschodzie.

Pod względem przemysłowym stanęły kraje zachodnie z powodu bogactwa płodów naturalnych na równi z krajami najbardziej uprzemysłowionymi, a kraje wschodnie, w kopaliny uboższe, zdążyły wytrwale, do stworzenia swego przemysłu rodzimego. W ślad za tem ożywił się niebywale handel wewnętrzny i zewnętrzny, a szczególnie zamorski, tak, że dwa najważniejsze emporia handlowe, Tryest i Fiume, stały się ogniskami handlu światowego.

W całej monarchii podniósł się ogólny dobrobyt materialny, mogła się łatwo dźwignąć i kultura duchowa, tem bardziej, że rząd Franciszka Józefa robił

w tym kierunku gorliwe i poważne zabiegi. Dla podniesienia oświaty ludowej ustanowiono w r. 1869 przymus szkolny i zbudowano tysiące szkół ludowych i seminariów nauczycielskich. Na zasadzie statutu organizacyjnego z r. 1849 zreformowano szkolnictwo średnie i kreowano wszędzie mnóstwo szkół tego typu, a wreszcie powiększono dotychczasową szacunkową liczbę uniwersytetów i politechnik, oraz szkół fachowych wszelkich rodzajów i stopni. Pod rządami mądrego cesarza powstało dla popierania nauki i literatury pięć Akademii Umiejętności, nadto dużo zbiorów naukowych, muzeów i bibliotek o sławie europejskiej. Nie szczędzono kosztów i wydatków na wyprawy naukowe do okolic polarnych, zakończone odkryciem przez Peyera i Weyprehta w latach 1872—74 ziemi dotąd nieznaną, kraju Franciszka Józefa; robiono dalej poszukiwania archeologiczne w Grecyi i Azji, badania historyczne w archiwach watykańskich, współzawodniczo godnie z innymi państwami w wyprawach oceanograficznych, — w ogóle na każdym polu nauki i wiedzy i postępu.

Pod światłami rządami zmarłego monarchy wszystkie kraje austriackie podniosły się nie tylko pod względem politycznym, lecz w równej mierze ekonomicznym i kulturalnym.

KRYPTA GROBOWA HABSBUROW W KOŚCIELE KAPUCYNÓW W WIEDNIU.

Poznańskie o zmarłym cesarzu.

Jak wszędzie, silnem echem odbił się zgon sędziwego władcy Austro-Węgier także wśród rodaków naszych w zaborze pruskim. Mamy przed sobą kilka pism z poza tamtego kordonu. Wszystkie akcentują ten wyjątkowy stosunek, jaki między Polakami w Galicji a zmarłym monarchą zadziergnał się w ciągu ubiegłego pięćdziesięciolecia na gruncie uznania naszych praw narodowych i poszanowania naszej historycznej odrębności. „Dziennik Poznański“ pisze o Franciszku Józefie:

„Sprawiedliwością rządził się wobec kraju swej monarchii zamieszkanego przez naszych braci. Dopiero pod jego rządami Galicja swobodniejszą oddychać mogła pierś, otrzymała w szerokich granicach możliwość rozwoju, możliwość pracy, nie krępowanej żadnymi politycznymi szrankami. I dziwnym losu zarządzeniem ostatnim aktem urzędowym zmarłego cesarza była zapowiedź wyodrębnienia Galicji, czyli większych jeszcze niż dotychczas swobód dla tego kraju. Więc też dziwić się nie można, że bracia nasi pod panowaniem austriackim darzyli cesarza Franciszka Józefa tak głębokim przywiązaniem i tak gorącą miłością, że każdy jego pobyt w Galicji, był niejako pochodem tryumfalnym, w którym uczestniczyli wszystkie warstwy i wszystkie stany. Wiadomość o zgonie ukochanego cesarza przedewszystkiem Galicję ciężką pokryła żałoba, w sercach wszystkich bolesnem odbiło się echem, spotęgowało jeszcze uczucie wdzięczności dla tego monarchy, który w ciągu kilkudziesięciolecia swych rządów otaczał kraj ten niezmiennie swą życzliwością i zaufaniem.“

„Kurier Poznański“ we wspomnieniu poświęconem zgasłemu cesarzowi stwierdza: „Jako panujący odznaczał się Franciszek Józef jedną szczególnie wielką cnotą, a to umiejętnością wyciągania odpowiednich konsekwencji z faktów, których zmienić nie mógł. Pod tym względem nie znał żadnych doktryn, żadnych uprzedzeń. Z cesarza absolutnego stał się władcą szczerze konstytucyjnym, z centralistycznych ścieżek przekonał, jakie mu wpojono za młodu, doszedł siłą wewnętrznego przekonania się do stanowiska, nakazującego poszanowanie praw i odrębności

poszczególnych narodów. Pod tym względem szczególnie przykład rozwoju Galicji od prowincyi, rządzonej przez biurokratów Niemców i zniemczonych Czechów do kraju z polskim samorządem, z polskimi urzędnikami i polskiem szkolnictwem, piękną stanowi kartę w dziejach panowania cesarza Franciszka Józefa.“

„Dziennik Berliński“, reprezentujący liczne wychodźstwo wielkopolskie w stolicy Niemiec, powiada: „Śmierć Franciszka Józefa odbiła się żałobnem echem nie tylko w Galicji, która dla sędziwego monarchy miała już wprost synowskie uczucia, lecz i w całej Polsce. Dwa pokolenia polskie przyzwyczały się upatrywać w tym szlachetnym starcu szczerzego przyjaciela polskości, to też popularność Franciszka Józefa — zwłaszcza w Galicji — nie znała granic. Zmarły monarcha wiedział o tem dobrze, ale z właściwym sobie taktem nie nadużywał nigdy tego wpływu na Polaków w kierunku wymagania od nich zbyt wielkich ustępstw politycznych, co podsuwał mu niejednemu z jego ministrów. To też do ostatnich chwil łączył Galicję ze świeżo zmarłym szlachetnym monarchą zupełnie specjalny, uczuciowy stosunek; ludność Galicji miała dla osoby Cesarza głębokie przywiązanie, któremu dawała wyraz nawet wtedy, jeżeli miała powody być z rządu wiedeńskiego niezadowoloną.“

A dalej mówi toż samo pismo o zmarłym monarche: „Posiadał wszystkie zalety potrzebne dla konstytucyjnego władcy, przedewszystkiem bajeczną wprost sumienność i pracowitość połączoną z idealną dobrocią serca. Życie nie oszczędziło mu gorczych, przeciwnie grom po gromie wałi w jego sędziwą głowę, ale on trwał jako symbol niejako owych Austro-Węgier, których istnienie po dziś dzień mimo tylu burz i przewrotów jego jest zasługą. Bez politycznej uczciwości, bez wielkiego taktu zmarłego monarchy, który w ciągu swego długiego panowania musiał wszak radykalnie zmienić swoje pierwotne poglądy na charakter polityczny Austro-Węgier, stosunek Niemców austriackich do Słowian byłby niewątpliwie stale uniemożliwiał konsolidację wewnętrzną; raz przyszedłszy do przekonania, iż polityka wiedeńska nie może być tylko centralistyczną i przeciw-

slowiańską, Franciszek Józef nie zszedł już nigdy z tej drogi i oszczędził tem samem Austrii zatargów wewnętrznych brzemiennych w najcięższe następstwa“.

Nakoniec „Dziennik Kujawski“ pisze: „Za bogate i różnorodne w swych przejawach było życie zmarłego monarchy, by można je streścić w jednym artykule. Nasuwa się tak wiele zagadnień, o które należałoby potrafić, a które szczegółowszej wymagają oceny. Dla nas Polaków, jednym z takich zagadnień jest stosunek Franciszka Józefa do Polaków w ogóle, a Polaków z Galicji, w szczególności. Węzły głębokiej czci szły ku niemu z ziem polskich, widzących w Franciszku Józefie usposobienie równouprawnienia polskiego w monarchii. Fakt ten stwierdzić należy z naciskiem, bo w nim przebiega się natura polska, która płaciła zaufaniem za zaufanie“.

Za i przeciw pośrednictwu.

W Nowym Jorku zebrali się, jak doniosły telegramy konferencya w sprawie przyszłego „wieczystego pokoju“, w której uczestniczą wybitne osobistości amerykańskie. Obrady, aczkolwiek ściśle prywatne, muszą mieć charakter poważniejszy, skoro mężowie stanu państw wojujących, zawiadomieni o ich rozpoczęciu, pospieszyli z enuncyacyami telegraficznymi. Sądząc z listy uczestników, konferencya nowojorska ma ścisły związek z Ligą Wymuszenia Pokoju. Pp. Grey i Briand wyrazili w swych depeszach sympatye z celem obrad, przez co stanęli konsekwentnie na swem zasadniczem stanowisku, wyrażonem w mowach publicznych: że wojna winna zakończyć się utworzeniem wszechświatowej organizacji państw, która strzedz będzie pokoju i spory między mocarstwami przedkładać będzie organom pośredniącym, oraz trybunałom rozjemczym. Na tem samem stanowisku zasadniczem stanął, jak wiadomo, kanclerz Bethmann Hollweg, który oświadczył nawet, że Niemcy gotowe są stanąć na czele podobnej organizacji. Imieniem kanclerza przesłał też ambasador niemiecki w Waszyngtonie, p. Bernstorff, pismo, wskazujące na to oświadczenie p. Bethmana Hollkega.

Pisma socjalistyczne w Rzeszy łączyły z konferencyami nowojorskimi problem pośrednictwa Ameryki w sprawie zakończenia obecnej wojny. Wiadomo, że Liga Wymuszenia Pokoju ma zamiar zająć się zorganizowaniem związku pokojowego, związku wszechświatowego, ale dopiero po wojnie, w obecny zaś zatarg wkraczać nie zamierza. To samo stanowisko zajmuje prezydent Wilson. Mimo to w „Vorwaertsie“ pojawiły się ostatnimi czasy artykuły i informacje, z których by wynikało, że podjęcie przez Wilsona pośrednictwa nie jest wykluczone. Pos. Scheidemann, przywódca większości socjalno-demokratycznej w Sejmie Rzeszy, występuje od pewnego czasu z całym naciskiem w sprawie pośrednictwa, a w artykułach swoich i mowach wyciąga z enuncyacyi kanclerza Rzeszy wnioski, iż istnieją już pewne punkty, co do których strony wojujące mogłyby się porozumieć. Za taką podstawę uważa on między innymi następujące tezy, które z mów kanclerza wyciąga: 1. Niemcy nie chciały tej wojny; 2. prowadzą ją tylko dla obrony jako walkę obronną; 3. Niemcy nie miały nigdy o anektowaniu Belgii; 4. Niemcy są gotowe przystąpić do międzynarodowego związku pokojowego.

Pos. Scheidemann zwrócił się nawet w jednym ze swych artykułów wprost do Anglii, aby spytała kanclerza Rzeszy, czy jest gotów wstąpić w rokowania i na jakich warunkach. Jeżeli te warunki następnie koalicya by odrzuciła, okazałoby się przed światem, kto ponosi odpowiedzialność za dalsze trwanie wojny. Artykuł odnośnie został przetelegrafowany do Ameryki. Z tego powodu „Deutsche Tageszeitung“ uderzyła na pos. Scheidemanna, utrzymując, że oświadczenia jego muszą być w państwach neutralnych traktowane jako balloons d'essai sfer rządowych niemieckich, gdyż p. Scheidemann ustawicznie się na te sfery powołuje.

Tymczasem wszczęła się interesująca polemika między p. Scheidemannem, a jego towarzyszem partyjnym, posłem dr. Lensem, który w „Tagu“ zamieścił artykuł, sprzeciwiający się mniemaniu pos. Scheidemanna, iż Anglia byłaby przychylną zawarciu pokoju.

Anglia — wywodzi pos. Lensch — zmilitaryzowała się i zesocyalizowała państwowo, wbrew swym indywidualistycznym tradycjom, wystawiła armię, która ma silne rezerwy, więc „nie trzeba ludzić się eo do stanowczego postanowienia Anglii, aby wojnę zakończyć nie inaczej, jak przez przegrucanie kłosek Niemiec“. Albowiem „niezdecydowany wynik wojny byłby dla Anglii zupełnie czym innym, niż dla Niemiec. Jeżeli Anglia nie zwycięży, wówczas skończyłoby się z jej władztwem światowem. Wówczas wykażała, że młodych Niemiec nie zwycięży, nawet w jaw-

wym czy tajnym związku z całym światem, więc po zawarciu pokoju przyszedłaby jawna przeciw niej rewolucja wszystkich tych mocarstw, które teraz oddają jej usługi mniej lub więcej dobrowolnie“.

Dr. Lensch uważa, iż nie można podtrzymywać tezy pos. Scheidemann: „Co niemieckie, niech pozostanie niemieckie, francuskie — francuskim, belgijskie — belgijskim“. Na takie status quo ante bellum, jako na podstawę zawarcia pokoju, Anglia się nie zgodzi. Musiałaby wydać okupowane dzisiaj kolonie niemieckie, a wtedy skończyłby się jej sen o Afryce, jako o kontynencie angielskim: o linii od Kairu do Przylądka Dobrej Nadziei. Istnieje w Anglii partya pokojowa, lecz jest słabą i wzmocnić ją niema widoków. Dr. Lensch spodziewa się, że dalsze kłeski militarne przekonają entente o nieizszczalności jej widoków, wówczas przyjdzie pora na rokowania pokojowe, a przede wszystkim na pośrednictwo. „Na razie jednak wszelkie takie próby nie mają widoków powodzenia“.

Przewidywania pos. Lenscha sprawdziły się zupełnie. Jak donosi „Berliner Lokalanzeiger“, sir E. Grey wystosował do konferencji nowojorskiej depeszę, w której wyraża sympatyje z jej celami zasadniczymi, lecz potem oświadcza:

Wszyscy prawie w naszym kraju popierają cele Ligi Wymuszenia Pokoju. Ale według również powszechnego mniemania byłoby bezcelowym przedsięwziąć, przed ukończeniem wojny, kroki na rzecz pokoju. Postępowanie takie wzbudziłoby niezadowolone wśród koalicji, bez której poparcia cele Ligi nigdy nie datyby się osiągnąć.

Wobec depeszy tej — o ile nie jest tyle konwencjonalnym wzdraganiem się, z myślą, aby pośrednictwo nastąpiło — zauważa „Vorwaerts“, uderzając w ton energiczny:

Lord Grey przestrzega amerykańskich przyjaciół pokoju przed próbą pośrednictwa, gdyż wywołaliby one w koalicji niezadowolenie. Chwila nie byłaby więc dla kancлера Rzeszy korzystną do oświadczenia, iż pośrednictwa pokojowego sobie nie życzy. Lud niemiecki potrzebuje pokoju tak samo jak każdy inny, ale nie potrzebuje go bardziej. Dąży do niego wszelkimi środkami, które uważa za godne siebie, lecz nie chce go ani wyzyskać, ani okupić klęską.

Równocześnie zaś przez „mobilizację cywilną“, jaką obecnie Niemcy przedsięwzięli, przejawia się raz jeszcze niezachwiana wola, aby walczyć dalej, póki ewentualne porozumienie nie przekona się, że wysiłki jego są daremne.

Ulica.

(rw.) Ruch, tramwaje przepełnione coraz bardziej, gdyż nawet biedniejsza ludność przyszła do przekonania, że obecnie takiej wypada jazda, niż zdzieranie drogocennych żelazek.

Jak dociągną do końca wojny stare wozy tramwajowe, nie wiemy, po piski i zgryzoty, jakie ze siebie wydają niepokojąca z początku publiczność. Dyrekcja tramwaju im większe osiąga zyski, tembardziej lekceważy sobie publiczność. Obecnie nawet w dni świąteczne wozy tramwajowe nie dochodzą jak dawniej do parku Dra Jordana, lecz stają przed dawną rogatką Wolską. Tutaj gość tramwajowy wyrzucony niespodziewanie z wozu, na dobiek zapomniać się musi z mankamentami zarządu czyszczenia miasta i chęć dotrzeć do asfaltowych deptaków, ciągnących się wzdłuż całych Błoni, grzącą musi w bajurach błota, nim się do nich dostanie. Podobnie zaniedbuje gmina wszystkie przechody, tak, że chęć się przedostać na drugą stronę ulicy, trzeba brodzić w błocie.

Kawiarne przepełnione, szczególnie dwa olbrzymie akwaryja u wylotu ulicy Karmelickiej, gdzie pławią się w świetle elektryki znane i ruchliwe postacie zebrane z całego miasta. Schodzą się tam kahalni i postępowi, niezawisli, syoniści, socjaliści i radzą o jednej sprawie międzypartyjnej. o... interesie.

Opodal „Esplanady“ ciągnie się oryginalny w swoim rodzaju „ogonek“ pod młocarnią Łuczanowicką, złożony z setek działów, które z blaszankami, garnkami i flaszkami oczekuje gozdnian na rozdziel mleka. Szeregi to stoją bez ruchu, a choć policant nie strzeże porządku, wszystko idzie według przepisu. Nagle rozlega się brzęk szkła, któremu sekunduje płacz małego chłopczyka, stojącego beczadnie nad zbitym naczyniem. — Naraz trzy nieszczęśliwe spadają na biednego chłopczyka, traci kolej w parkach, na którą od dwu godzin oczekiwał, zrobił szkodę w domu, za którą czeka go niechybna chłosta. Znosi się od placu, patrząc beczadnie na rozbite szkatki szkła. W domu głodne rodzeństwo oczekuje na mleko, co im przyniesie?... Tak biada chłopczyka. Płacz dzieciaka nie przebrzmiał bez echa, przechodnie rzucili skromne datki, co rozpogodziło oblicze dziecka, które szybkim krokiem podążyło do matki.

Z okien kipiące od światła kawiarni, do której sięgał koniec ogonka, rozbrzmiewały wesołe dyskusje. Na srebrnych tacach rozłożone ciasta drażniły apetyt działawy, której rodzice walczyć muszą o czarny chleb i kropkę mleka. Tu wielkomiński blask brylantów, syte postacie wszelkiego rodzaju homonovusów, dostawców wojennych, tam nędza i głód. Szczerzy zęby śmierć, podcinająca działawę nędzarzy, a grabarze miejscy twierdzą, że nigdy nie grzebiali tyle ciałek dzieci, jak obecnie.

Czyby nie należało wprowadzić osobnego opodatkowania na cele nędzy, dodając do każdego rachunku w kawiarniach, restauracjach i handlowych przynajmniej 10 halerczy lub pewien ustalony procent na zwalczenie nędzy?

**Subskrybujmy
V. pożyczkę wojenną.**

KRONIKA.

KALENDARZYK KOŚCIELNY. Dziś we czwartek ŚŚ. Andrzeja i Justyny. — Jutro w piątek ŚŚ. Maryna i Natalii.
KALENDARZYK ASTRONOMICZNY. Wschód słońca rozpocznie się jutro o godz. 7 min. 16; zachód przypada o godz. 3 min. 42. Długość dnia godzin 8 min. 26.

Kraków, dnia 30. listopada 1916.

Uzupełnione żałobę. Ponure, czarne flagi zwisają ze wszystkich domów, w oknach wystaw sklepowych, przybranych czarnymi draperiami, widnieją biuśty zgasłego Monarchy w otoczeniu palm i tui, okryte wieńcami laurowymi z żałobnymi wstęgami. Pożegnany jęk dzwonów rozlega się dziś z tysięcy kościołów, a usta milionów szepta „Wieczne odpoczywanie“. Wczoraj odeszły pościąg do Wiednia przepełnione członkami delegacji, wystawianych na pogrzeb i przedstawicielami władz. Wypróżniły się hotele, odjechali goście, którzy zatrzymali się w Krakowie w podróży do Wiednia. Zmarły Cesarz w ostatnich dniach przed śmiercią złożył na cele subskrypcji wojennej 10 milionów koron. Na cele, które utrwalają mając mocarstwo-woje stanowisko monarchii, przyczynić się do zwycięskiego zakończenia wojny. Akt ten należy uważać za ostatnią Jego wolę, apel zwrócony do ogółu, który chce uczcić pamięć Monarchy, powinien wedle możliwości przyczynić się do powiększenia skarbcza państwowego, rezerwuaru, z którego musi czerpać armia dla spełnienia godnie swych obowiązków.

Czynność banków w przyjmowaniu subskrypcji na V. pożyczkę wojenną wzrasta z dniem każdym. Nasze instytucje krajowe, jak Bank krajowy, Bank Przemysłowy, Bank Galicyjski i Hipoteczny, pracują niezmordowanie, aby wykazać, że sprostać wielkiemu zadaniu bez pomocy obcych banków. Niech więc groźba polski z trudem zdobyty w ciężkich warunkach, w jakich znajdował się kraj nasz jako przedmurze monarchii, nie niknie w wykazach obcych banków, lecz świadczy wymownie cyframi subskrybowanymi w kraju, że nie odcigamy się w spełnianiu obowiązków także i w tej dziedzinie świadczeń. Niech będzie to zarazem manifestacją naszego uświadomienia gospodarczego, próbą wzniesienia fundamentu silnego pod polską bankowość, którą czeka wielkie zadanie w switającej nam erze samodzielności. Łącząc się zgodnie polskie banki, powstają naturalne zupełnie zespoły dyktowane przez obywatelskie zrozumienie obowiązków ich kierownictw. Siłą tych zespołów będzie solidarne poparcie społeczeństwa, otaczanie ich zaufaniem, które rośnie, wieszcząc dobre nadzieje.

Z miasta.

UROCZYSTE NABOŻENSTWO ŻAŁOBNE. W dniu dzisiejszym jako dniu pogrzebu cesarza Franciszka Józefa odbędzie się w katedrze na Wawelu uroczyste nabożeństwo żałobne, w którym wezmą udział naczelnicy władz i urzędów. Osobno w kościele św. Piotra odprawione zostanie nabożeństwo żałobne dla wojskowości; weźmie w niem udział jenerałicya, korpus oficerski, oraz delegacje wszystkich oddziałów broni twierdzy krakowskiej.

W sobotę 2. grudnia odbędzie się uroczyste nabożeństwo żałobne we wszystkich kościołach diecezji krakowskiej.

STOW. KRAJ. CZERW. KRZYŻA donosi: Prezydent galic. Kraj. Stow. Czerw. Krzyża, ces. król. podkomorzy książę Paweł Sapieha wyjechał do Wiednia, celem wzięcia udziału w uroczystościach pogrzebowych.

GWIAZDKA DLA SIERÓT PO POLEGŁYCH ŻOŁNIERZACH. W roku bieżącym, podobnie jak w roku ubiegłym, zarządza c. k. austr. wojskowy fundusz wdów i sierót wspólnie z Komitetem Książęco-Biskupim, Zachodniogalicyskim Towarzystwem ochrony dzieci i młodzieży i gminą miasta Krakowa gwiazdki dla sierót po poległych żołnierzach w całej zachodniej Galicji. Wobec znacznego podrożeń cen wszystkich materij potrzebnych na ubranie i cen obuwia, fundusz jaki te Towarzystwa złożyły, wystarcza zaledwie na obdarowanie tylko małej części tych sierót po poległych, które winny być obdarowane. Gdy bowiem w roku 1915 obdarowano 1518 dzieci odzieżą zimową, a 1131 dziećmi obuwem, w roku bieżącym tasama kwota wystarczy zaledwie na obdarowanie połowy tej ilości sierót. Ponieważ instytucje zajmujące się urządzaniem gwiazdki nie są w stanie przeznaczyć więcej ze swych funduszy, przeto zwracamy się do osób dobrej woli, by wedle możliwości powiększyły fundusz na gwiazdki przeznaczony i w ten sposób umożliwiły obdarowanie większej ilości sierót po poległych, potrzebujących natychmiastowej pomocy. — Datki można składać lub przysyłać na ręce p. Mieczysława Szybalskiego, radcy sądu kraj. wyższego w Krakowie, ul. Kapucyńska 7.

Zachodniogalicyskie Tow. ochrony dzieci i młodzieży w Krakowie zawiadamia, że biuro Tow. znajduje się w gmachu sądowym przy ul. Grodzkiej 52, drzwi Nr 124. Godziny urzędowe codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od 11. do 1. w południe.

O OLTARZYK POŁOWY. Kapelan I. i II. pułku ułanów Legionów polskich zwrócił się do krakowskiego Koła Ligi Kobiet N. K. N. z prośbą o oltarzyk połowy. Ponieważ Koło w tej chwili nie rozporządza odpowiednim funduszem, apeluje do ofiarnego społeczeństwa o datki pieniężne, względnie potrzebne do oltarzyka przedmioty. Brakuje jeszcze: humerał, szaba, pasek, ornat i stula (biały lub złotawej barwy), płyta oltarzowa z relikwiami, mszał (mały format), stula czarna, naczynia na oleje św. i Rituale Sacramentorum. Datki i dary przyjmuje Sekretaryat Koła Ligi, ul. Gołębia 20, od godz. 12. do 1. w południe.

MONEYTY Z PORTRETEM CESARZA KAROLA I. Z Wiednia donoszą, że w najbliższym czasie puszczona zostanie w obieg nowe moneyty z portretem cesarza Karola I. Dawne moneyty z wizerunkiem zmarłego cesarza Franciszka Józefa I. pozostaną w obiegu jeszcze przez dłuższy czas i oczywiście nie tracą wartości.

WEZWANIE DO EWAKUOWANEGO NAUCZYCIELSTWA. Rada szkolna okręgowa miejska w Krakowie wzywa wszystkich nauczycieli świeckich i nauczycieli religii z okręgów ewakuowanych, zamieszkałych czasowo w naszym mieście, aby w sprawie przynależącej im mającego jednorazowego dodatku drożynianego dla nauczycielstwa ludowego zgłosili się bezzwłocznie z dokumentami służbowymi w biurze Rady szkolnej okręgowej miejskiej przy ul. Podzameczu 1, między godziną 11. a 1.

CO SIĘ STAŁO Z MIEJSKIEMI RYBAMI? Przed kilku tygodniami ogłosił zarząd miasta afiszami, że będzie sprowadzał znaczniejsze ilości ryb i rozsprzedawał je publicznie. Wkrótce potem nadszedł jeden — zdaje się — transport, który rozsprzedano i na tem się skończyło. W następnych dniach publiczność napróżno poszukiwała miejskich ryb na placu Szczepańskim i w Parku Krakowskim. Ryby więcej się nie pojawiły. Interesującym byłoby zatem wyjaśnienie zarządu miasta, co się stało z dostawą ryb rzekomo zabezpieczoną dla Krakowa i dlaczego tak nagle zaprzestano wszelkiej w tym kierunku czynności? Wszak obecnie bardziej niż kiedykolwiek byłaby pożądana stała dostawa ryb dla Krakowa i ludność ma prawo liczyć na to, że co zarząd miasta publicznie przyrzeka, także i solidnie dotrzyma.

KONCERT na dochód sekcji Samarytanina polskiego opieki nad Legionistami odbędzie się w dniu 8. grudnia w sali „Sokoła“. W koncercie wezmą udział: znakomita śpiewaczka operowa p. Ludwika Marek-Onyszkiewiczowa, chóór Towarzystwa operowego, który wystąpi z szeregiem polskich pieśni żołnierskich, nadto śpiewak-artysta p. Effenberger-Sliwiński. Część deklamacyjną objęła artystka p. Laura Pytlińska. — Ceny wstępu popularne po K 3.30, 2.20, 1.50 i 1. Bilety wstępu w księgarni Krzyżanowskiego i w dzień koncertu przy kasie.

Z Polski i ze świata.

P. NAMIESTNIK GEN. BAR. DILLER udzielał onegdaj przed południem audyencji w gmachu namiestnictwa we Lwowie. W dalszym ciągu na ręce p. Namiestnika złożyli kondolencje z powodu zgonu s. p. Cesarza Franciszka Józefa I.: przedstawiciele kapituły ormiańsko-katolickiej, deputacja szkół średnich, przemysłowych i handlowych z dyrektorami: Nogajem, Pawlowskim i Kukurudzem, oraz inspektor Fabian Tatiak imieniem Inspektoratu miar i wag dla Galicji. — P. Namiestnik udzielał następnie przed południem i po południu ogólnych posuchan i przyjął bardzo liczny zastęp osób prywatnych.

Z WIŚNICZA piszą nam: Dnia 25. b. m. odprawione zostało nabożeństwo żałobne za s. p. Cesarza Franciszka Józefa I. w asystencji tutejszego duchowieństwa. Urzędy tutejsze, Rady gminne z parafii, wojskowej, działwa szkolna przepełniły kościół. Katafalk ustrojony był w zieleń z obrazem s. p. Cesarza i rzęsiste oświetlony. Przed „Requiem“ przy katafalku X. prałat działwie szkolnej w krótkich, a serdecznych słowach odmalował wielkoduszną postać Zmarłego jako przyjaciela Polaków i wezwał dzieci do pamięci o Nim w modlitwach.

Z BIAŁEJ piszą nam: Dnia 12. b. m. odbył się w Białej w wielkiej sali hotelu pod Czarnym Orłem staraniem Koła amatorskiego kraj. Związku państw. oficyantów i pomocników kanc. „Unia“ dla Galicji, czasowo w Białej, uroczysty wieczór ku uczczeniu rocznicy powstania listopadowego. Salę wypełniła doborowa publiczność, wśród której zauważyć można było prezydenta namiestnictwa Dieckwiewicza, r. dw. Ciesńskiego z rodziną, radcę Blicharskiego, komendanta miejscowej stacyi wojskowej, starostę Prokopowicza, liczne grono urzędników wszystkich dykasterij, wielu wojskowych, a wśród nich poważne grono legionistów. Słowo wstępne wypowiadał prezes Związku p. Michał Kmiciński. Mowa przedstawił przebieg powstania listopadowego i analogię tegoż do dzisiejszych chwil, szczególnie z naciskiem podnosząc wspaniałomyślny manifest Monarchów o wskrzeszeniu niepodległego Państwa Polskiego, wznosząc w tem miejscu trzykrotnie, z entuzjazmem przez publiczność powtórzony okrzyk na cześć naszego Monarchy. Muzyka wojskowa odegrała hymn ludowy, który publiczność wysłuchiwała stojąc. W dalszym ciągu swego przemówienia uczcił mowa pamięć ofiar powstania listopadowego i legionów polskich, a mowę swą zakończył okrzykiem na cześć wolnej i niepodległej Polski, podjętym przez obecnych wśród ogólnego aplauzu. Muzyka odegrała hymn polski. Następnie kółko amatorskie Związku odegrało z dużym powodzeniem dramat Starzeńskiego „Gwiazda Syberyi“. W antraktach przegrywała muzyka wojskowa 55 pułku piechoty pod kierownictwem kapelmistrza p. Mazaka. Dochód przeznaczony na fundusz wdów i sierót po poległych legionistach.

SEPARATYZM ŻYDÓW W KRÓLESTWIE. W Kielcach, Radomiu, Lublinie i Piotrkowie postanowili wszystkie organizacje polskie nie wchodzić w żadne porozumienia z żydami przy nadchodzących wyborach do rad miejskich. „Warsch. Tębl.“, który donosi o tem, zaznacza jednocześnie, że żydzi w Kielcach mogą liczyć na zdobycie więcej niż jednej trzeciej miejsc w radzie, o ile tylko pójdą solidarnie i przynajmniej „interesem żydostwa“. Ten nastrój separatystyczny w stosunku do żydów we wszystkich miastach okupacji austriackiej jest charakterystycznym wielce objawem.

MAGISTRAT POZNANSKI PRZECIW PODROŻENIU WĘGLI. Na ostatnim posiedzeniu magistratu zajmowano się sprawą zamierzonego podrożenia węgli ze strony właścicieli kopalni. Magistrat wystosował do ministra handlu podanie, prosząc go, aby przeszkodził podwyższeniu cen na węgle; gaz wskutek podrożenia węgla jest już drogi i nie można go więcej podrażać. Ludność również odczuwa dotkliwie drożyznę węgla w obecnych ciężkich czasach.

KATIE MAŁECKA W WARSZAWIE. Jak donosi „Świat“, głósna przed kilku laty ze swego procesu politycznego p. Katie Małeck a bawi od pewnego czasu w Warszawie, gdzie udziela lekcji języka angielskiego i muzyki. P. Małeczka, urodzona i wychowana w Anglii z ojca emigranta polskiego i matki Angielki, aczkolwiek w domu nie słyszała języka polskiego, od dzieciństwa wyrobiła sobie kult dla męczeńskiej ojczyzny ojca pod wpływem jego opowiadań oraz muzyki Szopena, czego rezultatem było, że sama następnie nauczyła się po polsku i marzyła gorąco o poznaniu kraju swych przodków. W r. 1909 przybyła do Warszawy i tu, po pewnym czasie, została — uwieczniona przez władze rosyjskie wskutek blżej poszlaki o „nieprawomyślność“. Kilka miesięcy trwało więzienie p. Małeckiej w cytadeli. Sprawa nabrała ogromnego rozgłosu w Anglii, była przedmiotem interpelacji w parlamencie i kilku meetingów, wreszcie wypuszczono p. Małecką za kaucyją 20.000 rb. zebranych w Anglii ze składki publicznych, a następnie zupełnie uwolniono. Obecnie przebieg całej sprawy przypomina w „Świecie“ mecenasa Leon Papie-ski, który przed laty 6 występował w charakterze obrońcy prawnego p. Małeckiej.

PROROCY W ROSYI. Ze Sztokholmu donoszą na podstawie wiadomości, podanej przez pisma rosyjskie, Synod

stwierdził, że wśród wiejskiego kleru rosyjskiego, a także wśród mnichów powstają prorocy, którzy prawą ludność o chwianiu się państwa rosyjskiego. Prorocy nawołują lud, ażeby odwrócił się od ojczyzny i czynił pokutę. Synod w rozporządzeniu, które wydał w tej sprawie, powiada, że prorocy owi zyskują olbrzymie zastępy zwolenników i przez to są niebezpieczni dla państwa, zwłaszcza, że podsycają rewolucyjne popędy wśród ludu i odcinają go od pracy. Synod wzywa niższe duchowieństwo, ażeby obecne położenie Rosyi przedstawiało, jako przemijające doświadczenie, które można pokonać jedynie przez nieograniczone zaufanie do cara. Synod kończy swoje rozporządzenie groźbą, że winni popi będą karani pozbawieniem ich urzędu, albo więzieniem.

ADWOKACI BERLINSKY. Wiedeński dziennik „Reich-post“ powtarza za pismem berlińskim „Wahrheit“ ciekawego szczegóły, który zasługuje, aby go z kolei u nas powtórzyć. Chodzi o skład wyznaniowy adwokatury w Berlinie. Przy sądach w stolicy Niemiec jest czynnych ogółem 1500 adwokatów. Otóż w tej liczbie znajduje się pięćciuset chrześcijan, zaś tysiąc adwokatów wyznania mojżeszowego.

ZAWIADOMIENIA I KOMUNIKATY.

ODCZYT. W piątek dnia 1. grudnia o godz. 6. wiecz. w hotelu Francuskim odbędzie się zebranie członków Tow. numizmatycznego, na którym p. Jerzy Remer mówić będzie na temat: „O niektórych zagadnieniach historii sztuki“.

Z KRAKOWSKIEGO KLUBU SZACHISTÓW. Krakowski Klub szachistów urządza turniej szachowy pod gośdem „Warszawa 5 listopada 1916“, przeznaczając na pierwszą nagrodę srebrny medal. Turniej rozpocznie się 10 grudnia. Wydział zaprasza wszystkich członków do wzięcia udziału. Goście są mile widziani. Blizsze szczegóły w Klubie. Rynek główny, kawiarnia p. Franczaka.

NA CELE K. B. K. złożyli w dalszym ciągu: H. P. 200 K.; Ks. Ferdynand Willarz, proboszcz z Rybnego 20 K.; Marya Skro-waczewska 1 K.; Dr. M. Zmigrodzki 25 K.; OO. Salwataryanie na głodnych 10 K.; Proboszcz i parafianie w Brzeszczu 129.67 K.; Spółka Oszer, i poz. Marceporęba 77 K.; Tadeuszowie 50 K.; Spółka Oszer, i poz. Budów 99.90 K.; Stanisława Czajkówna na sieroty w Mieście Piastowem 20 K.; Stanisława Czajkówna na rodzinę sierocą 5 K.; Stefan Nanowski z Równa 10 K.; Kierownik Starostwa w Chranowie, dobrowolny 30 K.; Jan Kaszycki na sieroty 10 K.; S. z Mordarki 40 K.; Kazimiera Oszańska, Chranów, zamiast ozdab. grobów 20 K.; Eustachy Sokalski, Apteka, Kety 50 K.; Ks. J. Kala O. święcim 21.20 K.; Marya Szafraniewicz na sieroty po poległych 25 K.; Antonina Łuczyska nauczycielka T. S. L. Biała 4 K.; Adam Marekiewicz notaryusz Dynów grzywna od stron 5 K.; Władysław Włodarczyk 120 K.; Ks. L. Sitko, Mielec od V kl. gimnazjum 5 K.; M. Wierzbicka Łańcut 10 K.; Jakób Kobie-rzyński Sambor 400 K.; Uczniowie Szkoły rolniczej w Czernichowie razem ze swoimi Ks. Katechetą 64.10 K.; Urząd parafialny Zabierzów 102.52 K.; Urząd parafialny Łopuszna 18.55 K.; Ks. Kędzior imieniem dzieci z Brzezinki na dom sierocy 27 K.; Marya Popowska Piotrków 60 K.; Andrzej Knorek, Franciszkanin od siebie i składka od polskich robotników 100 K.; Romuś i Hela Gerzabek Zakopane na dzieci 20 K.; Ks. Franciszek Graca, Tarnawa Dolna, na sieroty wojenne 6.47 K.; Składka parafian Paczółtowiec na sieroty poległych 30 K.; Dr. Bielecki Rymanów 20 K.; C. k. Dyrekcja lasów i dóbr państwowych Biała 39.65 K.; Administracja Nowej Reformy składki 314.50 K.; Albertyna Serwinowa z Bochni 2 K.; N. N. z Krakowa 100 K.; Konsystorz St. Gallen, Szwajcarya 4.327.75 K.; Parafia Zebrzydowiec 200 K.

POWSZECHNE WYKŁADY UNIWERSYTECKIE W KRAKOWIE.

(Ul. św. Anny 6, I piętro, od godz. 7—8 wieczór).

Piątek 1. grudnia: Prof. Uniw. Jagiell. Dr. St. Kutrzeba: Stosunek polskiej kultury do kultury Zachodu, jej zależność i swoistość. Część I.

Niedziela 3. grudnia: Prof. Uniw. Jagiell. Dr. St. Kutrzeba: Stosunek polskiej kultury do kultury Zachodu, jej zależność i swoistość. Część II.

POWSZECHNE WYKŁADY UNIWERSYTECKIE NA PROWINCYI.

Niedziela 3. grudnia. Tarnów. Prof. Uniw. Jagiell. Dr. M. Stedlecki: Słoneczne światy (z obrazami świetlnymi).

Repertuar teatru im. Juliusza Słowackiego.

Czwartek: Teatr zamknięty.
Sobota: Teatr zamknięty.
Niedziela: O godz. 12. w południe: Akademia ku czei (Ceny miejsc popularne).

Repertuar teatru ludowego.

Czwartek: Teatr zamknięty.
Piątek: po południu o godz. 3. dla młodzieży „Intyga i miłość“ Fr. Szyllera; wieczorem: „Ogniem i mieczem“.
Sobota: Teatr zamknięty.

Nauka, literatura, sztuka.

PROF. EMIL WYROBEK. „Choroby weneryczne, ich skutki i znaczenie w życiu jednostki i społeczeństwa, tudzież sposoby leczenia i zapobiegania“. (Z 9. rycinami). Kraków 1916.

Praca powyższa przedstawia w sposób popularny całą groźbę niebezpieczeństw dla jednostek, rodzin i narodu, polskiego zwłaszcza, z powodu nadzwyczajnego szerzenia się chorób wenerycznych, któremu sprzyjają stosunki wojenne. Autor między innymi informuje, że za granicą, mianowicie w Niemczech, wiedzie się już walkę z chorobami wenerycznymi w wielkim stylu. Praca codzienna, ulotne pisma, pouczenia, osobne stowarzyszenia i komitety są w tej sprawie ustawicznie czynne. U nas zaledwie odosobnione słychać głosy przestrzogi, nie znajdujące należytego posłuchu, chociaż właśnie na ziemiach polskich zaraza weneryczna, podobnie jak inne klęski wojny, najbardziej się rozżyła. — Książka prof. Wyrobka powinna też obudzić u apatyi wszystkie czynniki powołane do zwalczania złego. Ocenie dzieła poświęciła lwowska „Gazeta kościelna“ obszernie sprawozdanie.

„PRZEWODNIK NAUKOWY I LITERACKI“, wychodzący we Lwowie pod red. Adama Krecchowickiego, w zeszytych za listopad zawiera: Terminologia psychologiczna Jana Śniadeckiego, napisał Franciszek Jaroszyński. Konfiskata ziemi polskiej przez Rosję po roku 1831 i 1863. napisał Fr. Rawita Gawroński. O zapomnianych pismach Asnyka, nieobjętych żadnym z wydań zbiorowych. Przyczynę do dziełow twórczości El...yego, napisał F. Hoelsk. Twórczość młodzieńcza Słowackiego, napisał Juliusz Kleiner. Zasada swobodnego ocenienia w nauce administracji i w prawie administr. austriackiem, napisał Dr Tadeusz Nusbaum-Hilarowicz.

WODOCIĄGI dla miast, gmin, folwarków, zakładów kąpielowych, fabryk, ogrodów, gmachów publicznych, domów prywatnych i t. d. Poszukiwanie, uchwycenie źródeł, wiercenie studzien. Ustawianie pomp, lustracje domowe z kłopotami, łaźniami i t. d.

CENTRALNE OGRZEWANIE

wszelkich systemów, WENTYLACYE, — ŁAZNIE. — MECHANICZNE PRALNIE I SUSZALNIE i t. d.

Inż. LEONARD NITSCH i SKA
Kraków, ul. Andrzej Potockiego 18. Telefon 385.
Lwów, ul. Fredry Nr. 6, Telefon 1224.
NAJLEPSZE REFERENCJE Z DOTYCHCZAS WYKONANYCH ROBÓT.

Rady Narodowej w Królestwie.

Z Warszawy donoszą do „Czasu”:
Wydział wykonawczy Rady narodowej złożył jemu. gubernatorowi v. Beselerowi memoriał, zawierający następujące żądania:
a) zamianowanie przez obu monarchów regenta;
b) zamianowanie Rady stanu w porozumieniu z Radą narodową;
c) utworzenie ministerstwa sprawiedliwości, wydziału i oświaty;
d) utworzenie przy Radzie stanu Departamentu wojkowego.
Na memorandum powyższe otrzymano tymczasową odpowiedź, w której wyrażono zadowolenie z powodu powstania Rady narodowej, zaznaczając, że urzędowanie wyrażonych postulatów natrafia na trudności i wymaga pewnego czasu. Odezwa Rady narodowej jest obecnie opracowywana. Na najbliższym posiedzeniu Rada narodowa będzie skompletowana przez delegatów z prowincji, przyczem zarezerwowano miejsca dla przedstawicieli Litwy.

Legiony w Królestwie.

Uzupełniając wiadomość o rozmieszczeniu poszczególnych pułków Legionów polskich na obszarze Królestwa, donoszą w dalszym ciągu pisma z Królestwa, siedziba 1-szej Brygady Legionów będzie Łomża, 2-giej i 3-ciej Warszawa. Jak wiadomo, 1-szy pułk piechoty umieszczony będzie w Łomży, 2-gi w Rożanie, 3-ci w Warszawie, 4-ty w Modlinie, 5-ty w Puławach, 6-ty w Łęczycy. 1-szy pułk konnicy w Ostrołęce, 2-gi w Nowonimnie; z artylerji 1-sza i 2-ga bateria w Górze Kalwaryi, 3-cia i 4-ta w Grajewie, baterie w Puławach, kompania techniczna i saperów w Modlinie.
W porozumieniu z jemu. gubernatorstwem warszawskim wyznaczono pułków legionowych do ich garnizonów na się odbywać w sposób uroczysty. Wyznaczeni kwatermistrzowie dostali odpowiednie instrukcje.
Dnia 29 lub 30 b. m. przybywa do Warszawy II Brygada, z której pułk 3-ci pozostaje w Warszawie na garnizonie, zaś 4-ty w pełnym rynsztunku bojowym przemarszuje przez miasto, udając się do Modlina.

Wyjazd 6-tego pułku z Lublina.

Lublin. (B. kor.) W południe na dworcu kolejowym był się obiad na cześć oficerów legionowych, a o godzinie 12 po południu nastąpił odjazd pułku do Łęczycy.

Przed pogrzebem.

Wiedeń. (B. kor.) Natłok publiczności celem złożyć ostatniego hołdu zmarłemu monarche był dziś, o tyle, ile było możliwe, jeszcze większy, jak wczoraj. Na cześć pogrzebową przybył wczoraj polny marszałek arcyksiążę Eugeniusz, a dzisiaj polny marszałek arcyksiążę Fryderyk.
Przed południem przybył turecki następca tronu książę Wahid Eddin. Na dworcu, gdzie przybył, cesarz i serdecznie powitał następcę tronu, a następnie odwiózł na zamek, gdzie książę zamieszka. Ze zameku na ulicach ludność podczas przejazdu witała go z głębokim szacunkiem.

Pobłogosławienie zwłok.

Wiedeń. (B. kor.) Dziś przed wpuszczeniem publiczności do kaplicy, gdzie spoczywają zwłoki zmarłego monarchy, kapłan dworski Dr Dvorak przy asyście duchowieństwa dworskiego pobłogosławił zwłoki. Potem zjawił się minister Weisskirchner z wiceburmistrzami, wszystkimi dygnitarzami i urzędnikami prezydyjnymi magistratu, by złożyć potężny wieniec imieniu miasta Wiednia. Wnet potem dopuszczono znowu publiczność do zwłok do godz. 9. wieczór. Natłok był jeszcze większy niż wczorajszego. Publiczność wpuszczano w małych grupach. Przy wszystkich ołtarzach odprawiono Msze św. — o godz. 10. przed południem proboszcz zamkowy nadworny Seidl w asyście odprawiał „Miserere”. Od godz. 9.—10. i od 12.—1. w południe dzwoniły dzwony we wszystkich kościołach w Wiedniu.

WZIAŁ NIEMIECKIEGO I TURECKIEGO NASTĘPCY TRONU.

Wiedeń. (B. kor.) „Fremdenblatt” donosi: Jak się wiadomo, następca tronu niemieckiego przybędzie do Wiednia dla wzięcia udziału w pogrzebie cesarza. Karol powita go na dworcu i odwiezie do zamieszkania. Wiedeń. (B. kor.) Następca tronu otomański książę Wahid Eddin efendi przybył dziś przed południem do Wiednia. Na dworcu powitał go cesarz i odwiózł go do zamku, gdzie książę zamieszkał. Wiedeń. (B. kor.) Polny marszałek arcyksiążę Fryderyk przybył dziś do Wiednia. Nadto przybyli rządzący książę sasko-koburski Filip, książę Karol Edward, książęta Wirtembergscy, książę Albert i Robert, księżna Marya Imma-ryla Wirtemberska, a wczoraj wieczór z Solono-Przyjeżdżała W. ks. tokańska Alicja z cór-ami.

Deputacja N. K. N.

Wiedeń. (B. kor.) Deputacja N. K. N. pod przewodnictwem szefa wiedeńskiego biura prezydyjnego Dra Habichta złożyła u trumny cesarza Franciszka I wieniec, którego szaryf noszą napis: „Wielkod-ny Monarch — Naczelny Komitet Narodowy”.

Przyjazd marszałka kraju.

Wiedeń. (B. kor.) Marszałek Niezabitowski przybył z Lwowa i zamieszkał w hotelu Meissel.

Biuletyn austro-węgierski.

Wiedeń, dnia 30 listopada 1916.
Urzędowanie donoszą dnia 29 listopada 1916:

Wschodni teren:
Front wojsk jenerała pułkownika arcyksięcia Józefa: Armia jenerała piechoty v. Falkenhayna na Wołoszczyźnie posuwa się zwycięsko naprzód.
Silne rosyjskie ataki w Karpatach Lesistych i na wschodnim froncie siedmiogrodzkiem rozbity się o zaciętą wytrzymałość wojsk austro-węgierskich i niemieckich. Utrzymaliśmy się na naszych pozycjach; o poszczególne kawalki okopów walka jeszcze trwa.
Front wojsk jenerała poln. marszałka ks. Leopolda bawarskiego: Nie było żadnych szczególniejszych wydarzeń.

Włoski i południowo-wschodni teren.
Polożenie bez zmiany.
Zastępca szefa sztabu generalnego v. Höfer m.p.

Biuletyn niemiecki.

Berlin, dnia 30 listopada 1916.
Wielka główna kwatera ogłasza dnia 29 listopada 1916:

Zachodni teren wojny:
Grupa wojsk następcy tronu bawarskiego ks. Ruprechta: Koło Givenhy na południowy zachód od Lens rozbili się wykonani wśród mgły atak angielskiej kompanii.

W obszarze Sommy w godzinach wieczornych wzmógł się nieprzyjacielski ogień na północ od Ancre i koło lasu Saint Pierre Vaast.

Wschodni teren wojny:
Front wojsk księcia Leopolda bawarskiego: Nie ważnego.
Front wojsk jenerała pułkownika arcyksięcia Józefa: W Karpatach Lesistych i na siedmiogrodzkiem froncie wschodnim wykonali Rosjanie wczoraj w wielu miejscach ataki na linie niemieckie i austro-węgierskie. Ponieśli oni klęskę. Małe miejscowe sukcesy okupili krwawymi stratami.
Armia jenerała piechoty Falkenhayna postępuje na całym froncie wołoskim zwycięsko naprzód. Przed nią cofa się w nieładzie na wschód pobity nieprzyjaciół.

Balkański teren wojny:
Front wojsk jemu. poln. marszałka Mackensena: Ru-chy armji dunajowej postępują zgodnie z operującą dalej na północ siłami. W Dobrudży tylko nieznaczna działalność bojowa.
Front macedoński: Po nieudaniu się odciażającej ofensywy ententy wykonał nieprzyjaciół wczoraj od południa tylko częściowe ataki na północny zachód od Monastyrju i koło Gruniste (na wschód od Cerny). Także tu nie zdołał odnieść żadnych sukcesów.
Pierwszy jenerałny kwatermistrz: Ludendorff.

Na nizinie wołoskiej.

Poszukiwanie linii obronnej.
Bazylea. (B. kor.) „Nowoje Wremia” donosi, iż w głównej kwatery rumuńskiej rozważana jest myśl cofnięcia frontu bojowego aż do linii Ploesti-Tuleza-Braila, na wypadek, gdyby gwałtowny pochód przeciwnika nie mógł być powstrzymany.
Obawy francuskie.

Budapeszt. Z Genewy donoszą do „Az Est”: Ze wszystkich wydarzeń, o których z Rumunii doniesiono, największe przerażenie wywołało w prasie francuskiej przekroczenie Dunaju.
Pulkownik Roussel pisze: Wydaje się to nieprawdopodobnym, a przecież jest prawdziwe, że Mackensen przeszedł Dunaj. Niemnomo, że napór Sacharowa w Dobrudży przeszkodził temu, ale niestety nie nastąpiło to. Stoimy wobec niebezpieczeństwa nie dającego się ogarnąć.

„France Militaire” pisze: Stoimy przed wielką bitwą, która będzie się nazywała bitwą pod Bukaresztem.
„Information” pisze: Armia Mackensena zagraża Bukaresztowi, który jednak położony jest na znakomitej linii obronnej.

Informacje rosyjskie.

Berlin. Z Malmö donoszą do „Lokalanzeigera”: Korespondent „Novosti” z Jassy ogłasza: Pierwsze oddziały konnej armji Falkenhayna i Mackensena spotkały się w pobliżu Lascii. Wojska sprzymierzone znajdują się już przed miastem Rostori de Vede, które jest silnie obsadzone rumuńskimi oddziałami kawalerji z obwodu bukareszteńskiego. Panuje ogólne przekonanie, że Rumuni wśród małych utarek straży tylnych opuszczają cały ten obszar. Nadeszłe dotąd posiłki okazały się niedostatecznymi. W Dobrudży wciąż toczą się walki. Należy przynajmniej przeciwnikowi, że pobudował sobie tak silne pozycje, iż trzeba by było najcięższego kalibru, aby je rozwalić.

KOMUNIKAT RUMUŃSKI.

Wiedeń. Komunikat rumuński z 27. b. m.: Na zachodniej granicy Mołdawji niema żadnej zmiany. Na północnej granicy Wołoszczyzny ostrzeliwanie artyleryjskie koło Tabla Butii, w dolinie Prahova i w okolicy Dragoslavele.
Front zachodni: Na lewym skrzydle atakował wczoraj nieprzyjaciół, został jednak odparty. Nasze wojska cofnęły się nieco od Aluty i Topolog na wschód. Koło Smardicasa zacięte walki.
Front południowy: Nad całym Dunajem ostrzeliwanie artyleryjskie. W Dobrudży nie nowego.

KOMUNIKAT TURECKI.

Konstantynopol. (B. kor.) Aj. tel. Milli. Z głównej kwatery donoszą: Front Dobrudży: Nasze wojska odparły ogniem artylerji i piechoty nieprzyjacielskie wojska, które od kilku dni były zajęte przy robotach szanowych i spędziły je wśród ciężkich strat po stronie nieprzyjaciela. Front dunajowy: Wojska nasze które przekroczyły Dunaj, obsadziły dnia 27. bm. Alexandrię, gdzie zdobyły jedną lokomotywę, 140 wagonów kolejowych i wielką ilość środków żywności.

Ewakuacja Bukaresztu.

Zurych. Szef policyi bukareszteńskiej wydał następujące rozporządzenie: „W każdej dzielnicy założyć komenda wojskowa wojskowe biuro meldunkowe, do którego każdy, powyżej lat 16 liczący mieszkaniec, musi się zgłosić z dokumentami. Biura te będą rozstrzygały o tem, kto może w mieście pozostać.
Kobiety i dzieci, wogóle wszyscy, którzy będą wydalen, muszą opuścić miasto w przeciągu 5 dni i zostaną na wsi osiedleni. Podróż do Jassy lub do Galaczu nie będzie dozwolona z powodu przeciążenia kolei żelaznych.
Dnia 29 b. m. zostaną wszystkie środki żywności przejęte w zarząd wojskowy. Nawet najszczęśliwsze zapasy środków żywności muszą być, pod zagrożeniem najsurowszymi karami, zgłoszone. Środki żywności będą codziennie według specjalnego systemu rozdzielane. Kto nie będzie miał pozwolenia na pobyt, ten nie otrzyma wcale pożywienia”. Mieszkańcy będą zatem musieli we własnym interesie wypełnić jak najskrupulatniej wszystkie zarządzenia, wydane przez władze w interesie obrony kraju.

Obsadzenie Pitesti.

Wiedeń. (B. kor.) Kwatera prasowa podaje do wiadomości, że nieprzyjaciół opróżnił Pitesti. (Miejscowość Pitesti stanowi węzeł kolejowy na drodze z Craiovy do Bukaresztu w odległości około 110 km. od stolicy państwa. Z Pitesti odgałęziają się boczne linie kolej. do Campolung (ku przełęczy Törzburg), tudzież do Curtea d’ Arges. (Przyp. Red.)

Wojna z Włochami.

Komunikat włoski.
Wiedeń. Komunikat włoski z dnia 27. b. m. Na północ od dolin Ledro i d’ Assa artylerja nasza paraliżowała ruchy nieprzyjacielskich wojsk. Na reszcie frontu Trentina silne opady atmosferyczne przeszkadzały akcyi bojowej. W Karyntji gwałtowne bombardowanie naszych stanowisk na Degano, Buti i Chiaro. W odpowiedzi ostrzelaliśmy oboz przeciwnika w Birnbaum i dworzec w Mauthen (dolina Gail).
Na wschód od Gorycy nieprzyjaciół ustawili w linii bojowej nowe działa, ostrzeliwali gęsto nasze drogi dojazdowe. Na ogień odpowiadaliśmy skutecznie.
Front macedoński: W górach Peristeri (na zachód od Monastyrju) i w kierunku doliny Dragor (półn. zachód od Monastyrju) posuwamy się energicznie i ze zwycięstwem naprzód. Dnia 24. bm. obsadził jeden z naszych oddziałów mimo gęstej mgły wzgórze na zachód od Nizopole i posunął się ku grzbietowi Crvenastana, podczas gdy inne grupy posuwają się ku Trnova. Dnia 26. bm. zdobyliśmy po przewyciężeniu zacie-klęgo oporu przeciwnika szczyty 2220 i 2227 na południowy zachód od Nizopole, biorąc około 40 jeńców.

Pod Monastyrem.

Komunikat francuskiej armji wschodniej.
Wiedeń. Komunikat francuski z dnia 27. b. m. Na froncie Cerny został odparty z krwawymi dla nieprzyjaciela stratami bułgarski przeciwnik, dokonany na serbskie pozycje w noc z 26. na 27. b. m. Na północ od Monastyrju trwa obustronna zacięta walka działowa. Na naszym lewym skrzydle posuwają się naprzód włoskie wojska w górzystej okolicy Dikovo.

ZATONIEŻCIE TRANSPORTU WOJSK ROSYJSKICH.

Sztokholm. (B. kor.) „Aftenbladet” dowiadyuje się z pewnego helsingforskiego źródła, że dwa wielkie rosyjskie okręty do transportu wojsk w drodze z Helsingfors do Rewla z końcem października, mając na pokładzie pułk nr 428 w pełnej sile wojennej, zatonięły. Nieszczęście przypisać należy prawdopodobnie wybuchowi miny.

Akcyja pokojowa.

Działalność Stolicy Apostolskiej.
Wiedeń. Według doniesień dzienników szwajcarskich z Rzymu, zauważono w tamtejszych kołach politycznych, że poseł hiszpański miał w ostatnich czasach wiele posłuchań u Ojca św.
Według informacji z Rzymu, utrzymujących stosunki z Watykanem, toczy się wymiana myśli między Papieżem, królem Alfonssem i Wilsonem w sprawie doprowadzenia do pokoju.

Bernstorff i Grey.

Berlin. Londyński „Daily Telegraph” donosi z Nowego Jorku: W sobotę odbyło się pod przewodnictwem b. prezydenta Stanów Tafta zebranie „Ligi utrzymania pokoju”. Na zgromadzeniu tem odczytano między innymi telegramy od niemieckiego ambasadora w Stanach Zjedn. Bernstorffa tudzież lorda Greya. Pierwszy z nich telegrafuje, iż Niemcy gotowe są każdej chwili przystąpić do Ligi, aby tych, którzyby chcieli naruszyć pokój, utrzymać w karbach. Depesza Greya brzmi: Każdy prawie Anglik podziela cel Ligi, jednak według ogólnego przekonania jest rzeczą bezcelową przed ukończeniem wojny podejmować cośkolwiek na rzecz ogólnego pokoju. Tego rodzaju postępowanie obudziłoby niechęć wśród sprzymierzeńców, bez poparcia których cel Ligi nigdy nie mógłby być osiągnięty.

POWRÓT AMBASADORA GERARDA.

Londyn. (B. kor.) „Daily News” donoszą z Waszyngtonu: Ambasador amerykański Gerard powraca, przysiężnym tygodniu do Berlina.

Sprawa uruchomienia Rady państwa.

Praga. Jak donoszą „Narodni Listy”, zbierze się Rada państwa prawdopodobnie w dniu 15 stycznia r. 1917 na sesję przedwstępną. Podjęcie życia konstytucyjnego w Austrii dokona się — według wspomnianego dziennika — w dwóch etapach. Najpierw zostanie Rada państwa zwołana na sesję formalną, prowizoryczną, na której uskutecznione będą najkonieczniejsze prace przygotowawcze, jak ukonstytuowanie się Izby i wybory niektórych komisji. Rada państwa rozędzie się następnie, bez zawieszenia jednak obrad Izby. W końcu lutego lub na początku marca rozpocznie się merytoryczna sesja parlamentu.
Słychać, że ze względu na panującą drożyznę, zostaną podwołone dyety poselskie z 20 na 40 koron.
Na sesji „prowizorycznej” będą też miały miejsce układy odnośnie do udziału posłów w uroczystości ślubowania cesarskiego na konstytucję.

Wiadomości telegraficzne.

„Głos Narodu” z dnia 30 listopada.

Posłuchanie prezydów obu Izb.
Wiedeń. (B. kor.) „Fremdenblatt” dowiadyuje się: W piątek 1 grudnia przyjmie cesarz Karol w zamku całe prezydium Izby poselskiej i Izby panów.

60-lecie kanclerza Rzeszy.

Berlin. (B. kor.) Wczorzem przed pałacem Kanclerza zebrała się większa ilość ludzi, aby Kanclerzowi złożyć życzenia z powodu 60-tej rocznicy urodzin. — Kanclerz wygłosił mowę, w której powiedział: Służba wojenna, służba pomocnicza dla ojczyzny, niechaj będzie dziś dziełem nas wszystkich. Wszyscy muszą iść za tem hasłem, wszyscy pójść. Poważny czas, jaki dziś ciąży na kraju i narodzie, przetwarzamy zwycięsko, pomni naszych synów i braci, którzy tam w polu walczyli, krew leją, umierają i zwyciężają; ojczyzna, której nikt nie zdoła zgubić, dopóki jeden Niemiec żyje, państwo, musi się jednak ostać. Okrzyk wznieśli przez Kanclerza na cześć cesarza, powtórzył tłum z zapalem.

Skala należytości stemplowych.

SKALA I.	
Kwoty zasadn. Należ.	
do 100 K	— 10 K
100 — 150	— 20 „
150 — 300	— 40 „
300 — 600	— 80 „
600 — 900	— 1 „
900 — 1200	— 1 1/2 „
1200 — 1500	— 2 „
1500 — 1800	— 2 1/2 „
1800 — 2400	— 3 1/2 „
2400 — 3000	— 4 „
3000 — 4500	— 6 „
4500 — 6000	— 8 „

Jeżeli suma stanowiąca podstawę obliczenia przewyższa kwotę 6000 K, to należy uiszczać od dalszych 8000 K dalszą należytość po 4 K, przyczem resztującą kwotę mniej niż 3000 K wynoszącą należy przyjąć jako pełną 3000 K.

SKALA II.	
Kwoty zasadn. Należ.	
do 40 K	— 20 K
40 — 80	— 40 „
80 — 120	— 80 „
120 — 200	— 1 „
200 — 400	— 2 „
400 — 600	— 3 „
600 — 800	— 4 „
800 — 1600	— 8 „
1600 — 2400	— 12 „
2400 — 3200	— 16 „
3200 — 4000	— 20 „
4000 — 4800	— 24 „

Jeżeli suma stanowiąca podstawę obliczenia przewyższa kwotę 4800 K, to należy uiszczać od dalszych 1600 K dalszą należytość po 8 K, przyczem resztującą kwotę mniej niż 1600 K wynoszącą należy przyjąć jako pełną 1600 K.

SKALA III.	
Kwoty zasadn. Należ.	
do 20 K	— 20 K
20 — 40	— 40 „
40 — 60	— 60 „
60 — 100	— 1 „
100 — 200	— 2 „
200 — 300	— 3 „
300 — 400	— 4 „
400 — 800	— 8 „
800 — 1200	— 12 „
1200 — 1600	— 16 „
1600 — 2000	— 20 „
2000 — 2400	— 24 „

Jeżeli suma stanowiąca podstawę obliczenia przewyższa kwotę 2400 K, to należy uiszczać od dalszych 2400 K dalszą należytość po 8 K, przyczem resztującą kwotę mniej niż 800 K wynoszącą należy przyjąć jako pełną 800 K.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

HOTEL FRANCUSKI. Hr. Alojzy Silva Tarouca z Wolbromia; Marya Kainkwa z Bosowic; Felicja Gaszyńska z Kołosa; Józef Meixner z Berna; Leopold Hebl z Lwowa; Dr Bolesław Zawadzki z Lublina; Dr Wacław Frankowski ze Lwowa; Joanna Piłkiewicz z Lublina; Michał Fedynik z Drohobycza; Paula Kanerowa z Rzeszowa; Józef Jurystowski ze Złoczowa; Kazimierz Przygodzki z Kielce; Władysław Płocki z Gorlic; Józef Moszkowski z Lublina; Józef Jackowski z Dąbrowy Górniczej; Zofia Grodzicka z Radomia; Ferdynand Zamirski z Zakopanego.

NADEŚLANE.

Podziękowanie.

Dotknięci bolesną stratą przez śmierć synka naszego Stasia, za oddanie ukochanemu mojemu dziecku ostatniej posługi, składamy najserdeczniejsze podziękowanie Przewielebnym: X. kanonikowi Krupińskiemu, X. prof. Drowi Zimmermannowi, X. rektorowi Fiałkowski, X. prepozytowi Dr. Capucie, JWP. Kolegom, Przyjaciółom i Publiczności.
Prof. Dr Franciszek Bujak.

Podziękowanie.

Za nader troskliwą opiekę lekarską, dzięki której ś. p. synek mój Staś doznał wielkiej ulgi w cierpieniach nieuleczalnej choroby, składam serdeczne podziękowanie WPP. Drowi Zofii Wyżykowskiej i Drowi Władysławowi Bujakowi.
Prof. Dr Franciszek Bujak.

KORESPONDENCYA rozdzielonych.

Każdy, kto ma biskich poza linią bojową, może nawiązać z nimi korespondencję za pośrednictwem „Głosu Narodu”.

Na zasadzie naszej umowy z Polskim Oddziałem przy rosyjskim „Czerwonym Kreyu” w Sztokholmie każdy list zamieszczony w „Głosie Narodu” zostaje przesyłany adresatowi, w braku zaś adresu wydrukowany zadarmo w najpoczytniejszych pismach polskich w Rosji. Z uwagi na doniosłe społeczne znaczenie tego jedynego i pewnego dziś środka korespondencji, ceny obliczaliśmy możliwie najniższe: pierwsze 24 słów kor. 4 — każde następne 10 słów 1 kor. Rzyś powtórzeniach: do 50 słów kor. 3 — ponad 50 słów kor. 4.

Przez Szwecję otrzymujemy następujące wiadomości, które zamieszczamy stale bezpłatnie.

Władysława Krogulska, Grzymałów, Galicya, prosi męża Józefa, syna Tadeusza o wiadomość tą samą drogą. Stasia chora. Radzimy sobie, choć ciężko; wiadomości dotąd nie mieliśmy. 7124

Bolesławstwo Kalkstein z Kaźmierzy Wielkiej uprasza czytelników ogłoszeń w Piotrogradzie o łaskawe zawiadomienie ustne lub telefoniczne Władysława Okońskiego, Newski Prospekt Nr 23, by on tą drogą nadesłał wiadomość o rodzicach i rodzeństwie. 7125

Aleksandra Uznańska p. Czudec Galicya, prosi znanych przebywających w niewoli rosyjskiej o jakąkolwiek wiadomość o mem synie Zdzisławie Wiktorze pomocniku 3 p. Dr. mającego zginąć rzekomo pod Dobronowicami dn. 4 czerwca 1916 r. 6908

Zofia Lasocka w Kaźmierzy Wielkiej zawiadamia męża Kazimierza Lasockiego w Rosji, że list jeden otrzymała. Odpowiedź wysłana listownie. Pieniądzy potrzeba. 7120

Czesława Lange w Lublinie, Żmigrod 5 m. 12, 22 października, zawiadamia męża Seweryna Lange, urzędnika kolejowego w Pskowie, że jest znową wraz z dziećmi. Żadnego listu nie odebrałam, tylko depeszę w styczniu, ogłoszenie w lipcu, a pieniądze, 476 koron, 15 października. Pieniądzy więcej nie przysłał. Wystarczy tych. Tylko koniecznie co miesiąc ogłaszaj się, najprędzej dojdzie. Czy odmnie listy odbierasz? Szanuj zdrowie, bo jestem bardzo niespokojna. Jadzia przygotowuje się do 4-tej, Januszek w handlowce w 2-giej. Pisma polskie i rosyjskie prosimy o przedrukowanie niniejszego. 7088

Poszukiwanie zaginionych: Eulalię Wendlową, Franciszkę Walasę, ks. Rosmana i Stanisława Sochackiego z Jezierzan koło Czortkowa w Galicji upraszam o wiadomości o sobie na tej samej drodze. Dzienniki zagraniczne uprasza się o łaskawe powtórzenie tego ogłoszenia. Karol Wendel, c. k. komisarz straży skarbowej w Opatowie. 5913

Babisz Aleksander zawiadamia brata swego Wacława, urzędnika Banku Włościańskiego z Lublina, ewkuowanego do Orla, iż sam zamieszkuje w Lublinie. Rodzice w Belżcach, p. Wasilewska w Lublinie. Pan Wasilewski umarł w kwietniu. Proszę o jakiegokolwiek wiadomości o sobie. Pisma polskie i rosyjskie proszone są o przedruk niniejszego. 7085

Mieczysław Sobocki, Ręczno gub. Piotrków, zawiadamia bratową Janinę Moskwę, Srebeński Bulwar 6, m. 83, że wraz z dziećmi jest zdrowy i pozostaje na dawnym stanowisku. Rysio, Stasia, Józio i Jasio uczą się w Piotrkowie. Mienie w Łodzi częściowo ocalało. Prosi o wiadomości o siostrze Stefani i jej rodzinie. 7091

Mayra Margosz z Łodzi, Juliusza 31, zawiadamia męża swego Hugona Margosza w Moskwie, że jest z dziećmi zdrową. Heniusz i Witus chodzą do szkoły, Janus w I. kl. szkoły handlowej. Jak możemy tak sobie radzimy. O odpowiedź prosimy tą samą drogą. Pisma polskie w Rosji upraszam o przedruk. 5060

Szaniawskiego Władysława, praproszczyka, zawiadamia ojciec, w ocalałych Przeglądach, że obecnie wszyscy zdrowi. Babcia Ordeżyna, proboszcz, Kulakowa, Zabieliwa, Ciągłiński, Chyczewski, Podosey, przesyłają pozdrowienia. Makowski jest w Moskwie, Piaskowski Wacław w Bobrujsku, lazaret dla koni. 7367

Jadwiga Cieślewicz, zawiadamia brata Jana Dekerta, że wszyscy zdrowi. Józio, Stasia, Leona są w Rosji. Jan i Narcey w niewoli. Ciocia Kamińska bardzo chora — prosi syna o pieniądze. Moskwa, Bolszaja Nikickaja 17—20. 7304

Aleksandrowie Jurczyńscy, Szyszczycy, gub. Kielecka, proszą braterstwo Zygmunta Bolechowskich, Kijów, Błagowieszczeńska 90, oraz brata Zygmunta Pawelskiego, nadleśnego, Białe Cerkiew, w Koźance, o zawiadomienie tą samą drogą gdzie jest syn nasz Emil, oraz Maurycowie Czekanscy. Jak się miewacie wszyscy? My zdrowi, serdecznie pozdrawiamy. Prosimy o przedruk „Dziennik Kijowski” i inne pisma. 7134

Gundelach Edward, Warszawa, Wolska 18, zapytuje Władysława Różyckiego w Błogowieszczeńsku, Sadowa ul. o jego zdrowie i synów Wacława i Czesława. U nas wszystko dobrze. Prosimy o odpowiedź tą samą drogą. 7308

Stanisław Mirowski z żoną, Hoża 28 — i brat Adam — Nowogrodzka 20, zawiadamiają swoją matkę i siostrę Marię Mirowską w Moskwie, Dalew Pereulok 2—56, że są zdrowi. Stanisław ma dawne zębie. Adam ma posadę w Magistracie. Przywołujemy o przysłanie poświadczenia. Maryna — Nowogrodzka 20, jest chora — prosi swoją rodzinę o wiadomości i przysłanie pieniędzy. 7433

Piotr Włodarski w odpowiedzi na anons zawiadamia żonę Helenę, zamieszkałą w Piotrogradzie gub. Ekaterynosławskiej, ul. Charkowska nr. 62, dom Pelitkina, że jest zdrowy, gabinet prosperuje dobrze i od pewnego czasu ma dokładne wiadomości o żonie i córce. Bracia i siostry również są zdrowi. Prosi, aby zawiadomiła p. Marię Ignatowiczową w Kursku ul. Troicka dom Karleberga, że synowie jej są zdrowi i dobrze im się powodzi, pragną mieć wiadomość o matce. 5058

Kazimierzowi Goljanowi, Charków, Rymarska 25, dziękuję Lucyan Kreczmar, Sosnowiec, za otrzymane wiadomości, prosi o dalsze miesięcznie tą samą drogą. Kosztów nieszczęść, jedyna pociecha. 7138

S. A. KRZYŻANOWSKI

KSIĘGARNIA W KRAKOWIE

W PRZEDEDNIU WAŻNYCH WYDARZEŃ POLITYCZNYCH

poleca świeżo wydaną ścienną mapę w formacie 130x115 p. t.

KRÓLESTWO POLSKIE

i przyległe prowincje Austrii, Niemiec i Rosji.

Cena K 4-80, naklejone na płótnie K 16—.

Rejestr alfabetyczny zawierający 20000 nazw geograficznych K 1.20. 27 19

Dyrekcja Kasy Oszczędności miasta Krakowa

zawiadamia niniejszem posiadaczy książeczek wkładowych oprocentowanych dotąd wyżej jak 4% od sta, że począwszy od dnia 1-go stycznia 1917 roku stopa procentowa od tych wkładek zniżoną zostaje na

4% od sta

Równocześnie podajemy do wiadomości wszystkich nteresowanych, że nowo nałożony 100%

dodatek wojenny do podatku rentowego opłacać będzie Kasa Oszczędności m. Krakowa z własnych funduszków tak jak dotychczas opłaca podatek rentowy — bez potrącenia tegoż przy wypłatach z książeczek wkładowych.

Kraków, dnia 28. listopada 1916 roku.

UWAGA: W myśl § 10. Statutu Kasy Oszczędności m. Krakowa osobom posiadającym wkładki na książeczkach, do których odnosi się ustęp 1. niniejszego ogłoszenia służy prawo ich odebrania w terminie ustanowionym do dnia 15. grudnia 1916 r. włącznie. Nieodebrane wkładki uważać się będzie za zgodzone na zmianę stopy procentowej. 3184

SAMOUCEK „ARGUS” w zupełności zastępuje nauczyciela!!

JĘZYK NIEMIECKI:

część I. lub II. Kor. 5 —
Wyd. popularne dostępne
nawet dla osób, posiad.
tylko wykształcenie udowe.
Zeszyt 1, 2 lub 3, K 1.20.

JĘZYK FRANCUSKI:

część I. K 6—
(lub: K 3.50 za część I. a
i Kor. 3— za część I. b).

JĘZYK ANGIELSKI:

wyjdzie w wrześniu b. r.

Za przesyłkę polecań liczy
się 25 hal; za pobranie
pocztow. o 50 hal. drożej.

Samouczek „Argus” opracowany został na podstawie znakomitej metody Ansona dla osób, które pragną posiadać praktyczną znajomość obcych języków, a nie mogą korzystać z nauki w specjalnych instytucjach języków (Ansona, Berlitz i t. d.).

Samouczek „Argus” podaje materiał naukowy z zakresu życia codziennego systematycznie i to tylko w takich dobach, by uczeń był w stanie łatwo i trwale przyswoić go sobie. Uczący się przez cały czas nauki nie natrafia na żadne trudności, a dzięki szybkiemu postępowi w kierunku praktycznego władowania językiem, zamyślanie uczącego się do nauki stale wzrasta.

Samouczek „Argus” zajmuje się nauką wszechstronnie, uwzględnia bowiem zarówno konwersację, jak i gramatykę.

Do nabycia w większych księgarniach lub Składzie głównym Stanisława Goldmana w Krakowie, ul. Szewska 17, (II. p., Instytut języków Ansona).

Prospekty wysyła się bezpłatnie. 2569

6 BUHAJI

rasy fryzyskiej rocznych czarno z białem srokatych, pełnej krwi cztery, pół krwi dwa, ma do sprzedania Zarząd dobr. Czudec. Cena od 2.000 do 2.500 Koron. 3082

MĘCZYZNOM NERWOWO OSŁABIONYM przywracają osłabione siły tabletki Evaton.

Tabletki Evaton zestawione są na podstawie współczesnych metod lekarskiej i polecają jak najszybciej przez lekarzy. Tabletki Evaton są do nabycia w pudełkach po 20, 50 i 100 sztuk u St. Markus Apotheke Wiedeń III., Landstrasse Hauptstrasse 130.

APTEKA POD GWIAZDĄ FLORYANSKA L. 15. 28 18

KINO LUBICZ

w dawnym budynku restauracji Johnów tuż koło podkopu kolejowego ul. Lubicz 15 będzie za kilka dni otwarte. 3121

Aktualna nowość!

Satyry wojenne.

GRUBA BERTA

STEFANA NOWINSKIEGO

Be nabycia we wszystkich księgarniach.

Ważne dla Pań.

Matoryały wełniane czarne granatowe i angielskie, welwety, jedwabie, barchany i t. p. w najlepszych gatunkach i po niskich cenach sprzedaje częściowo firma „Krystyna” Kraków, ulica Tarłowska 5 parter. 3020

Obiady

prywatne i pokoje. Ul. Karmelicka 1.46, II piętro na prawo.

Ogrodnik

potrzebny do dworu od 1 stycznia na stał lub ordynaryj wolny od wojska dobrze polecony. — Kopie świadectw wysłać pod Z. Z. Adm. „Głosu Narodu” 3085

P. T.

Nawał pracy jaki się nagromadził w ostatnich miesiącach, trudności ekspedycji tak z miejsc produkcji win jak z Przemysła do odbiorców, zmuszają mnie prosić moich P. T. odbiorców o cierpliwość jeżeli posyłka odwrotnie nie nadejdzie zapewniając o ile ruch kolejowy zostanie otwarty z całą skrupulatnością wysię.

Z uszanowaniem

T. Cieśliński

Zaprzysiężony dostawca win mszalnych.

Zakład pogrzebowy „CONCORDIA”

Jedyny w Krakowie, który posiada własny wyrób trumien i posiada się przewozu zwłok ze wszystkich krajów Europy

Jana Wolnego

Plac Szczepański 1. 2, (dom własny). Tel. 331.

KRAKOWSKIE BIURO OGŁOSZEŃ, DUNAJSKIEGO L. 9.

poleca do sprzedania: Wille pietrową w Odroznie 800 sążni kwdr. w starym Krakowie, gotówka potrzebna K 150.000. Kamieniec w śródmieściu wraz z pierwszorzędnym interesem kawiarnianym lub bez tegoż gotówka według umowy. Kamieniec z dopłatą 180.000 K. Kamieniec z dopłatą 30 do 60.000 K. Kamieniec z ogrodem bardzo słonecznym i zdrowe położenie, gotówki potrzebna około 130.000 K. Powyższe Biuro poszukuje do kupna: Realności większych i mniejszych w przylączonych dzielnicach. Parcel budowlanych w Krakowie i na przedmieściach 3103

MYDŁO

w dobrem gatunku

poleca: 2807

Kazimierz Bartoszewski

Kraków, Floryńska 49.

Dzierżawy majątku

kupna, względnie administracji poszukuję — mogę złożyć kaucję, Łaskawe załozenia „Gospodarz” — Biuro ogłoszeń Sokołowski Lwów. 3.88

Fasze podatkowe

sporządza i udziela informacji. Konces. Biuro zawodowe ul. Tarłowska. 10, I. p. przy Groblach od godziny 1½ — 3½ i od 6½ — 8, we środy i soboty od 4 — 8, w niedziele i święta od 10 — 2. 3046

KUCHNIA

Związku urzędników wydaje smaczne i tanie obiady w domu i na miasto zarówno dla członków, jak i osób nienależących do Związku po 2 Kor. Sław skowska 12, I p.

Kupuję i sprzedaję

złoto, srebro, brylanty płacąc najwyższą cenę. Zakład zegarmistrzowski i jubilerski

Józef Cyankiewicz Kraków, ul. Sławkowska 24 dom XX. Emerytów

Meble

używane do sprzedania: sypialnia staroniemiecka, fortepian, urządzenie biurowe itd. Bonerowska 6, I. p., drzwi na lewo, przedpół od 10—12, popołudniu od 2—4. 3111

L. LEWICKI

KRAKÓW, RYNEK 15

HANDEL DELIKATESOW POKOJE DO SNIADAN i RESTAURACJA

Co dzień

KONCERT

Muzyki salonowej A. Wrońskiego

Piwo wyłącznie pilzneńskie

z browaru Akeyjnego „Kaiserquale” w Pilźnie

Znakomita kuchnia. Wykwintny bufet. 2601

GABINETY.

Lokal otwarty do 12-tej w nocy.

Bank Rolniczy

c. k. Galic. Tow. gospodarskiego

we Lwowie, ul. Karola Ludwika 1

przyjmuje już zamówienia na:

Sól potasową i Kainit

Te środki nawozowe ze względu na znane trudności komunikacyjne muszą być już w grudniu zamówione, jeżeli mają nadejść na czas siewu wiosennego. 3116

BANK PRZEMYSŁOWY

DLA KRÓLESTWA GALICJI I LODOMERYI Z WIELKIEM KSIĘSTWEM KRAKOWSKIM

ZAKŁAD CENTRALNY LWOW, Filia: w Krakowie, Rynek 31.

Róg ul. Szewskiej skutecznie wszelkie transakcje bankowe. Wkładki na książeczki wkładowe i rachunek bieżący, kupno i sprzedaż papierów wartościowych, walut, dewiz, akredytywy. Wynajmuje schowki w skarbcu państwowym. Godziny kasowe 9 do 11 1/2 do 4.